

Sbírka soudních rozhodnutí

Věc T-654/16

Foshan Lihua Ceramic Co. Ltd

v.

Evropská komise

„Dumping – Dovoz keramických obkládaček pocházejících z Číny – Článek 11 odst. 3 a 5 a článek 17 nařízení (ES) č. 1225/2009 [nyní čl. 11 odst. 3 a 5 a čl. 17 nařízení (EU) č. 2016/1036] – Odmítnutí žádosti o částečný prozatímní přezkum, omezený na dumping, konečného antidumpingového cla uloženého prováděcím nařízením (EU) č. 917/2011 – Trvalá změna okolností – Výběr vzorku – Individuální přezkoumání – Nedostatek spolupráce při šetření, které vedlo k přijetí konečných opatření“

Shrnutí – rozsudek Tribunálu (čtvrtého senátu) ze dne 11. září 2018

1. *Společná obchodní politika – Ochrana před dumpingovými praktikami – Částečný prozatímní přezkum antidumpingového cla – Účel – Ověření nutnosti zachovat antidumpingová opatření – Podmínky pro zrušení (uvedeného) opatření – Podstatná a trvalá změna okolností – Důkazní břemeno – Použitelnost na vyvážející výrobce, kteří nespolupracovali v rámci počátečního šetření*

(Nařízení Rady č. 1225/2009, ve znění nařízení č. 37/2014, čl. 11 odst. 3, a nařízení č. 917/2011, body 92 a 93 odůvodnění; nařízení Komise č. 258/2011, body 66 a 77 odůvodnění)

2. *Společná obchodní politika – Ochrana před dumpingovými praktikami – Průběh šetření – Použití dostupných údajů v případě, že podnik odmítne spolupracovat – Důsledky – Nezohlednění podniků, které nespolupracovaly, v rámci vzorku – Porušení zásad rovnosti a zákazu diskriminace – Neexistence*

(Nařízení Rady č. 1225/2009, ve znění nařízení č. 37/2014, čl. 18 odst. 1)

3. *Právo Evropské unie – Výklad – Metody – Doslovný, systematický a teleologický výklad*
4. *Společná obchodní politika – Ochrana před dumpingovými praktikami – Částečný prozatímní přezkum antidumpingového cla – Odlišení ve srovnání s počátečním šetřením – Posouzení nutnosti zahájit přezkumné šetření – Možnost podniku, který nespolupracoval v rámci počátečního šetření, žádat o individuální posouzení – Neexistence*

(Nařízení Rady č. 1225/2009, ve znění nařízení č. 37/2014, čl. 11 odst. 3 a 5, čl. 17 odst. 3)

5. *Společná obchodní politika – Ochrana před dumpingovými praktikami – Částečný prozatímní přezkum antidumpingového cla – 9Využití výběru vzorků v počátečním šetření – Možnost nového vyvážejícího výrobce požadovat individuální sazbu antidumpingového cla – Neexistence*

(Nařízení Rady č. 1225/2009, ve znění nařízení č. 37/2014, čl. 9 odst. 6 a čl. 11 odst. 4)

6. *Soudní řízení – Předložení nových žalobních důvodů v průběhu řízení – Žalobní důvod vznesený poprvé až ve fázi repliky – Nepřípustnost*

(Jednací řád Tribunálu, článek 84)

1. Ze znění čl. 11 odst. 3 druhého a třetího pododstavce nařízení č. 1225/2009 o ochraně před dumpingovým dovozem ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství, ve znění nařízení č. 37/2014 vyplývá, že cílem částečného prozatímního přezkumu je ověřit nutnost zachování uvedených opatření a že v této souvislosti v případě, kdy se žádost vývozce o přezkum týká pouze dumpingu, musí orgány nejprve vyhodnotit nutnost zachování stávajícího opatření a v tomto ohledu konstatovat, že změna okolností ohledně dumpingu je nejen podstatná, ale i trvalá. Z toho vyplývá, že žádost o prozatímní přezkum podle uvedeného čl. 11 odst. 3, která se omezuje na dumping a je podána vyvážejícím výrobcem, musí obsahovat návrhy důkazů o tom, že údaje, které sloužily jako základ pro určení dumpingového rozpětí, které bylo použito pro stanovení antidumpingového cla použitelného na vyvážejícího výrobce, který podal uvedenou žádost, se změnilы podstatným a trvalým způsobem.

V tomto ohledu, pokud jde o vyvážející výrobce, kteří se neúčastnili šetření, které vedlo k přijetí nařízení č. 917/2011, kterým se ukládá konečné antidumpingové clo a s konečnou platností vybírá prozatímní clo z dovozu keramických obkládaček pocházejících z Čínské lidové republiky, a kterým byla uložena sazba antidumpingového cla, která byla stanovena za použití nejvyšších dumpingových rozpětí zjištěných pro reprezentativní typ výrobku od spolupracujícího vyvážejícího výrobce, v souladu s body 66 a 77 odůvodnění nařízení č. 258/2011 o uložení prozatímního antidumpingového cla na dovoz keramických obkládaček pocházejících z [Číny] a v souladu s body 92 a 93 odůvodnění nařízení č. 917/2011, platí, že všichni vyvážející výrobci, kteří spadají do této kategorie, musí prokázat, že okolnosti, které byly základem posledně uvedeného určení, se změnilы podstatným a trvalým způsobem. Vzhledem k tomu, že toto určení vychází z údajů týkajících se vzorku, může takový vyvážející výrobce splnit důkazní břemeno, které je mu v této souvislosti uloženo, buď tím, že prokáže, že údaje, které byly základem pro stanovení dumpingového rozpětí použitého pro stanovení sazeb antidumpingového cla, jež se použijí na společnosti zařazené do vzorku, se změnilы podstatným a trvalým způsobem, nebo tím, že takové změny se týkaly všech vyvážejících výrobců ze země vývozu.

(viz body 25, 27, 29, 30)

2. Dodržování zásad rovného zacházení a zákazu diskriminace vyžaduje, aby se srovnatelnými situacemi nebylo zacházeno odlišně a s odlišnými situacemi stejně, není-li takové odlišování objektivně odůvodněno.

V tomto ohledu platí, že jelikož vyvážející výrobce nespolupracoval v rámci šetření, které vedlo k přijetí antidumpingových opatření, nenachází se v žádném ohledu ve stejné situaci, pokud jde o zjištění týkající se dumpingového rozpětí, jako spolupracující vyvážející výrobci, a že jelikož normotvůrce v čl. 18 odst. 1 nařízení č. 1225/2009 o ochraně před dumpingovým dovozem ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství, ve znění nařízení č. 37/2014, stanovil, že v případě nespolupracujících vyvážejících výrobců se stanoví sazba antidumpingového cla na základě dostupných údajů, znamená to, že tyto údaje mohou být pro uvedené vyvážející výrobce méně příznivé, než kdyby spolupracovali. Stejně tak vyvážející výrobce nemůže prokázat existenci diskriminace vůči němu údajnou diskriminací spolupracujících vyvážejících výrobců, kteří nebyli zařazení do vzorku, oproti vyvážejícím výrobcům, kteří do něj byli zařazení. Vyvážející výrobce nepožádal o zařazení do vzorku, neboť se neúčastnil počátečního šetření. Vzhledem k tomu, že se jeho argument netýká jeho vlastní situace, nemůže jeho případná opodstatněnost vést ke zrušení napadeného rozhodnutí v rozsahu, v němž se jej týká. Nemá tudíž žádný zájem na jeho vznesení.

(viz body 34, 35)

3. Viz znění rozhodnutí.

(viz bod 36)

4. V rámci použití čl. 11 odst. 5 nařízení č. 1225/2009 o ochraně před dumpingovým dovozem ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství, ve znění nařízení č. 37/2014, platí, že se některá z ustanovení, kterými se řídí počáteční šetření, nemají použít s ohledem na obecnou strukturu a cíle systému stanoveného nařízením č. 1255/2009 na přezkumné řízení. V tomto ohledu platí, že použití čl. 17 odst. 3 nařízení č. 1225/2009, které by obnášelo individuální zjišťování rovněž v souvislosti s posouzením žádosti o prozatímní přezkum podané vyvážejícím výrobcem, který v počátečním šetření nespolupracoval, by se přičilo účelu prozatímního přezkumného řízení. Takový přístup by totiž neumožnil posoudit, zda se podstatným a trvalým způsobem změnilly údaje, které byly použity jako základ pro zjištění dumpingového rozpětí použitého pro stanovení antidumpingového cla, jež se použije na uvedeného vyvážejícího výrobce. Údaje získané na základě analýzy informací týkajících se vyvážejících výrobců zařazených do vzorku by tak byly srovnávány s údaji týkajícími se dotčeného vyvážejícího výrobce.

V rámci posouzení nezbytnosti zahájení prozatímního přezkumného šetření na základě dvou údajných změn okolností, které vznášejí vyvážející výrobce, se tudíž nelze relevantně dovolávat individuálního zjišťování. Pokud by tomu bylo jinak, uvedený vyvážející výrobce by mohl obejít povinnosti v oblasti důkazního břemene, které v důsledku svého postavení podniku, který nespolupracoval během počátečního šetření, nese na základě čl. 11 odst. 3 nařízení č. 1225/2009.

(viz body 39–41)

5. V případě využití výběru vzorků v počátečním šetření z čl. 11 odst. 4 čtvrtého pododstavce nařízení č. 1225/2009 o ochraně před dumpingovým dovozem ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství, ve znění nařízení č. 37/2014, vyplývá, že nový vyvážející výrobce nemůže požádat o přezkum podle předchozích pododstavců téhož odstavce. Je tomu tak proto, aby se zabránilo, že se takoví vyvážející výrobci ocitnou v situaci, která bude příznivější oproti vyvážejícím výrobcům, kteří spolupracovali v rámci počátečního šetření, avšak kteří nebyli zařazeni do vzorku, a kterým byla tudíž uložena sazba antidumpingového cla, jež byla vypočítána podle čl. 9 odst. 6 nařízení č. 1225/2009. Neexistuje přitom žádný důvod k domněnce, že unijní normotvůrce chtěl umožnit, aby se na vyvážejícího výrobce, který nespolupracoval v počátečním šetření, použila v rámci přezkumného řízení individuální sazba antidumpingového cla, pokud ji vyloučil v případě nových vyvážejících výrobců.

(viz bod 46)

6. Viz znění rozhodnutí.

(viz bod 47)